

ACZÉL GÉZA

(szino)líra

torzósztár

alkot

nézegetem a kis silány politikát amint dülöngélget jobbra-balra valahogy
most hiányzik belőle
a formátumok teremtő hatalma nem a panamáknak mindent behálózó
világa hisz piramisoktól az asszuáni gátig bűnök nélkül nem jött még világra
maradandó látvány a teremtésnek ethosza
bűzlik mikor naiv gyerekként messzi vidékről pestre érve tág szemmel értél
az úttörő vasúttal a hűvösvölgyi rétre vagy később már némi szakértelemmel
bámultad a körúti palotákat tudtad
a csencselésen kívül itt még valami más van mikor egy kor alkot és közben
lenyűgöz az érdek mögötti fönség ami évszázadokra itt marad utcanevek
szobrok esendő cserélgetése helyett egy absztrahálódva teremtő erős akarat
gomblyukba tűzve eifel ihlette vagy clark virággal megejtő büszkeséggel
hogya a nemzeti öröm együtt szárnyal a magát hasznosnak vélt tudattal
s ha el is száll olykor fejed fölül az angyal rutinosan morgolódsz amikor
despotikusnak hiszed a világot
ha van még elegendő időd eme bűvös falanszternek sugárzását kivárod
a maradandó díszletek között mikor már a kevés remény is elköltözött az
időhöz kötött zsolotárakba illőn illúziótlanul

alkotás

közjó közemberek közlöny közöny röpköd sok átgondolatlan szavunk pedig
lényegében mind
szerencsére vagy a sors csapása magánemberek vagyunk freskószínezők
többnyire szájalmas

kisiparosok akikben ha sok a bánat utcára özönlünk vagy elbújunk sokszor túldimenzionáljuk

vagy lenyeljük jajunk némi tehetséggel pedig besodorjuk az alkotás illúziójába míg turistaként utazgatunk kies hazánkban történelmi üdvként felmegyünk a budai várba szociális lendülettel kőbányára vagy mint nagy faluban pletykásan a pozsonyi úton kószál a világvárosunknak elég öntudattal áldott polgársága szégyenlősen a vidék nyomornegyedeit kerülve ritkábban elvileg

felhevülve ha alig ismert hazai tájaknak feszülve másszuk a fehér kövekkel csillámló bükköt

az őstdiófás tiszta felső szakaszát vagy ha megkívánjuk a nyugati félen odaát az őrségi gombás lankákat az alpesi gasztronómiai inger is feltámad végre egy materiális egység ahol a vágyak egyszerre integetnek idétlen elvont szellemeknek minek végén már az ihlet is lemerülget kész

művé válik a megcsillanó balaton kék vize mint tartós konszenzusa sok frusztrált epekedésnek

alkotmány

hihetetlenül jó ötleteim támadnak félálomban különben nekem régóta már csak félálom van

idegi alapon meg alfajában a biológiai kényszerek a nyikorgó ajtón többször is bejövök előbb azonban kimegyek a közbülső idősíkban száználmasak a matatások de arra erőm sincs még ha

valami íróeszköze rátalálok hogy skicceljem az adandó témát mert fejjúgás szédület kábulat törli miként az egykori kegyetlen vallás az aktuális anatómiát némileg azzal nyugtatva magam

az érzelgőssé vedlett írásnak ha valami haszna van inkább már csak a megható laikus fejekben

ahogy a nagy társadalmi zűrzavarban az alkotmány feszenghet mivel ezeryi bajára még nincs körorvosa csak a gengszterek által fújt hamis harsona vagy lefüggönyözött szobákban nyugdíj

környékén a kontrára játszó motyogások amire előbb utóbb mindenki rászok mielőtt rátörnek

a frászok már csak a vérnyomás a cukorszint okán is és kihasználva hogy idővel a bölcsebbje sem lázít tovább merészkednek a pöcsösök vastag bőrbre írják mi a csök s hol kezdődik határa

a keresztapai simogatásnak de intsünk gyorsan a mának mivel nem e parton kívántunk kikötni